

David Claerbout. Drawings and Studies

BOEKEN

Sean Kelly (red.), Christian Viveros-Fauné, David Claerbout

David Claerbout: Drawings and Studies

168 blz., 313 ill.

25 x 30 cm

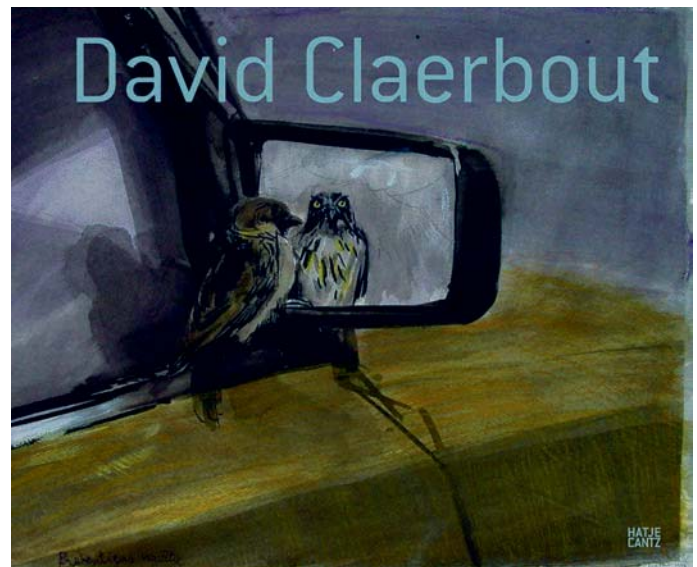
hardcover

ISBN 978-3-7757-4026-5

40 €

Hatje Cantz Verlag

De eerste van 313 tekeningen van de Belgische videast David Claerbout (1969) in *Drawings and Studies* (2015) is die van een naakte jongen die zijn hoofd afwendt. Zal de toonaangevende kunstenaar, in OKV-Tento 2003 nummer 4 als jong talent voorgesteld, zijn ware gelaat niet laten zien? De tekening zet hierdoor de verbeelding op gang, precies zoals zijn video- en fotografisch werk. Terwijl u in een boek als *The Time that Remains* (Ludion, 2012) kon terugblikken aan de hand van vooral de foto's voor zijn producties, kan dat hier via de tekeningen en storyboards. Ze dateren uit de periode tussen 1996, een jaar nadat hij zijn opleiding als tekenaar in Antwerpen afrondde, en 2015, met tekeningen voor de video *KING* (2015), waarvoor hij een foto uit 1956 reconstrueerde waarin hij rond de ontluikende ster Elvis Presley tolt. Op een van de schetsen kleeft een foto van de David van Donatello, inspiratie voor een curve. Een chronologische volgorde van de tekeningen en studies dus, van de man die ons van het idee afbracht dat tussen het verleden en het heden een pijl loopt. Toch ervaart de toeschouwer ook hier weer een nieuw gelaagd nu, door de herinneringen aan de video's. Dat begint na een paar op zichzelf staande tekeningen al met de tekening voor *Kindergarten* (1998), een door subtiele digitale animatie tot leven gebrachte foto. De sensaties van de video *Travel* (2013), een tocht in en weer uit een soort generisch oerbos, nochtans een volledig computer-gestuurd beeld (CGI) met synthesizermuziek, worden weer opgeroepen door de zwart-wittekeningen in gewassen inkt. De regieaanwijzingen bij de tekeningen gaan over de kijk-richting van de blik (*Four Persons Standing*, 2000), de kapsels van de modellen (*Arena*, 2007) of over een ondergesneeuwde kat, als dat tenminste technisch mogelijk is. Maar in hoofdzaak gaan ze over licht en schaduw, de echte

protagonisten van Claerbouts werk. Zo tekent hij de fasen van de zonsondergang voor *The Stack* (2002). Pas als de schaduw wegdeemstert, krijgt de toeschouwer de slapende figuur te zien. Zijn commentaren kriskras op de tekeningen hebben een poëtische kracht: “over het vergetene”, “overgroeid door het landschap”. Zelf noemt hij zijn tekeningen visuele meditatie. Verder moet het licht pijn doen bij *Dancing Couples* (2008), draait het in *The Quiet Shore* (2011) allemaal rond de zilverachtige weerspiegelingen en in *Highway Wreck* (2013) zelfs rond weerspiegelende atmosferen. De tekenaar, die zich in zijn Claerbout Studio met mensen omringt die meer in high tech animatie bedreven zijn dan hijzelf, is hier in zijn element. De New-Yorkse criticus Christian Viveros-Fauné schrijft, in de enige tekst in het boek, dat Claerbout door de zwaar geannoteerde tekening voor de complexe HD video van *Oil Workers* (2013) weer voeling met het concept kreeg. Er zijn ook tekeningen van (nog) niet-gerealiseerde werken zoals *Sections Of a Tragic Moment (SOTM)* en in een index achterin zijn nog meer tekeningen opgenomen. Op de cover zien we het gelaat van *Pretentious Bird* (ca. 1996) via de reflectie van de autospiegel. Onrechtstreeks krijgen we juist heel wat te zien.

–

AN DEVROE